

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 839
din 24.11.2021

Dosar nr: 617/ 2020

Petiția nr: 5235/27.08.2020

Petent:

Reclamat: Postul de Televiziune Kapital TV
Kapital TV- Studioul teritorial Deva

Obiect: petentul, suferind de un sindrom degenerativ și fiind încadrat în cod de handicap 1 cu deficiență funcțională gravă, a fost ridiculizat în emisiunea Revista presei cu difuzată în data de 26.08.2020 pe postul de televiziune Kapital TV- Studioul teritorial Deva

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1.

Numele și sediul părții reclamate/martorilor

2. Postul de televiziune Kapital TV – Studio central Kapital TV Petroșani, cu sediul în Petroșani, B-dul 1 Decembrie 1918, nr. 122, parter, Jud. Hunedoara, email: office@kapitaltv.ro

3. Postul de televiziune Kapital TV – Studio teritorial Deva cu sediul în Deva, Piața Victoriei nr. 2, Clădirea IPH, camera 117, Jud. Hunedoara

4. cu adresa de comunicare a actelor de procedură la Postul de televiziune Kapital TV – Studio teritorial Deva cu sediul în Deva, Piața Victoriei nr. 2, Clădirea IPH, camera 117, Jud. Hunedoara

II. Procedura de citare a părților

5. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000R privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

6. Prin adresa nr. 5235/21.09.2020 a fost citat petentul, iar prin adresele nr. 5774/21.09.2020 au fost citate părțile reclamate, părțile fiind înștiințate de faptul că, având în vedere situația evoluției epidemiologice determinate de răspândirea

coronavirusului SARS-Cov2, au posibilitatea de a trimite în scris puncte de vedere/ note scrise/ completări la petiție, precum și orice alte acte sau dovezi/ probe, soluționarea speței urmând a se face în lipsă, cu acordul părților din dosar, acestea având un termen de comunicare a modalității asupra căreia decid în legătură cu audierea părților conform procedurii comunicate în adresă (filele 12-18 la dosar).

7. Având în vedere returnarea corespondenței adresată părților reclamate, a fost reluată procedura de citare, prin adresele înregistrate cu nr. 6602/22.10.2020 fiind recomunicate citațiile către părțile reclamate (confirmarea de primire a corespondenței se află la dosar).

8. Părțile reclamate nu au comunicat la dosar un punct de vedere sau note scrise.

9. Petentul nu a mai depus la dosar note sau concluzii scrise sau alte documente.

10. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerea părților conform obiectului dosarului

Susținerea petentului

11. Prin adresa nr. 5235/27.08.2020, petentul sesizează Consiliul cu privire la faptul că a fost ridiculizat în emisiunea difuzată pe postul de televiziune Kapital TV – Studio teritorial Deva, între minutele 00.10 și 16.00.

12. În fapt, petentul arată următoarele:

12.1 În data de 26.08.2020, în emisiunea Revista presei cu, realizatorul emisiunii a ridiculizat poziția corpului petentului, prin purtarea unor ochelari înclinați într-o parte, încercând astfel să îl ridiculizeze pe petent în fața audienței postului de televiziune.

12.2 Petentul arată că suferă de un sindrom degenerativ denumit Spondilită anchilozantă, fiind încadrat în cod de handicap 1, cu deficiență funcțională gravă. Din cauza acestei boli, coloana este deformată iar poziția capului este înclinată, fapt care face ca ochelarii să fie înclinați.

13. În concluzie, petentul arată că se consideră discriminat și solicită sancționarea postului de emisiune și a realizatorului conform legii, precum și dreptul la replică și acordarea de scuze publice.

14. La dosar au fost depuse înscrisuri în susținerea celor declarate de petent, respectiv: captura de ecran cu postarea, certificatul de încadrare în grad de handicap, link-ul direcționat către postarea emisiunii:

https://www.youtube.com/watch?v=0UN1TPzlp_o (filele 7, 11 și 22 la dosar).

Susținerea părții reclamate

15. Părțile reclamate nu au depus la dosar un punct de vedere sau note scrise.

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil/ Jurisprudența

16. În soluționarea prezentei sesizări apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

- Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale:
 - art. 10 Libertatea de exprimare,

- art. 14 Interzicerea discriminării
- art 17 Interzicerea abuzului de drept
- Constituția României, revizuită în anul 2003:
 - art. 1 alin. (3), art. 4, Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni,
 - art. 16 Egalitatea în drepturi,
 - art. 29 Libertatea conștiinței
 - art. 30 Libertatea de exprimare
- Codul Civil Român: art. 70 Dreptul la liberă exprimare și art. 75 Limite
- OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare: art. 2 alin. (1) și alin (8) și art. 15 Dreptul la demnitate personal
- Declarația Universală a Drepturilor Omului, art 19
- Națiunile Unite – Dispozițiile relevante ale Pactului internațional din 1966 privind drepturile civile și politice (ICCPR), art 19
- Curtea Constituțională a României, Decizia nr. 62 din 18.01.2007
- Jurisprudența CNCD.

Principiile de analiză

17. Curtea Constituțională a statuat în mod constat că *”principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale”*. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că *”tarcasnoc iitătilage luipicnirp”* de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:

- **la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal,**
- la **situații diferite**, tratamentul juridic nu poate fi decât **diferit**. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat”.

18. Prin urmare, se poate vorbi de o posibilă **discriminare directă** în condițiile în care o persoană este tratată în mod nefavorabil, prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară, iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria *”criteriului protejat”*.

19. Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- * existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- * existența unui criteriu de discriminare;
- * existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- * tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;

* existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

20. Reținând în coroborare cu speța dedusă spre soluționare definiția discriminării, astfel cum este reglementată de art. 2 alin. 1 din OG nr. 137/2000, Colegiul director se raportează, în ceea ce privește analiza unui act/a unei fapte care încalcă dreptul la un tratament egal, la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din OG nr. 137/2000. Astfel, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

21. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie să îndeplinească următoarele condiții, elemente care sunt analizate în ordinea care urmează:

- existența unei limitări a libertății de exprimare;
- legalitatea restrângerii libertății de exprimare prin:
 - * existența unei norme juridice care prevede restrângerea;
 - * calitatea normei juridice, și anume:

- accesibilitatea;
- precizitatea;
- previzibilitatea normei;

- legitimitatea restrângerii, care trebuie să fie prevăzută de Convenție (pentru securitatea națională, integritatea teritorială, siguranța publică, apărarea ordinii, prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, moralei, reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești);

- necesitatea restrângerii într-o societate democratică.

22. Având în vedere necesitatea analizei limitei dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitate, Colegiul director s-a raportat la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) prin care s-au stabilit un set de condiții pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, elemente analizate în fiecare caz în parte adus la cunoștința CNCD.

23. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie:

- să fie expres prevăzută de lege (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- să urmărească un scop legitim,
- să fie necesară într-o societate democratică și
- să fie proporțională cu scopul urmărit (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

24. Prin urmare, eventuala limitare a dreptului la exprimare trebuie să fie expres prevăzută de lege (prevedere legală care, la rândul ei trebuie să fie previzibilă și accesibilă), să urmărească un scop legitim, să fie necesară într-o societate democratică și proporțională cu scopul urmărit.

25. Pentru o analiză completă, trebuie analizate punctual cerințele impuse de CEDO, după cum urmează.

Ingerința să fie prevăzută de lege

26. Prima cerință, cea a *existenței unei prevederi legale*, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2, alin. (1) coroborat cu art. 15 din OG nr. 137/2000, republicată. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2, alin. (8) din OG nr. 137/2000 potrivit cărora *„prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”*. Apreciam că ambele texte normative sunt previzibile și accesibile, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

27. Raportat la scopul legitim urmărit, prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România, indiferent de categoria căreia îi aparțin sau de convingerile religioase ale acestora, astfel că și această condiție este îndeplinită.

28. Protecția demnității unor persoane sau a unor grupuri constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, conținutul declarațiilor publice în discuție, respectiv comentariile efectuate în emisiune, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură
- ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unei persoane sau a unui grup de persoane legat de apartenența la un grup – astfel cum prevede art. 15 din OG nr. 137/2000, republicată.

29. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

30. Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare *„este necesară într-o societate democratică”*.

31. În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive *„relevante și suficiente”* care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei *„nevoi imperioase” („pressing social need”)*.

32. Identificarea unei *„nevoi imperioase”*, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei *„nevoi imperioase”* susceptibile de o anumită marjă de apreciere (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801).

33. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o *„margine de apreciere”* în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei *„nevoi sociale presante”*. Marginea de apreciere se va

stabili potrivit standardelor minime ale CEDO (vezi Handyside v. United Kingdom par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

34. Necesitatea restrângerii într-o societate democratică este elementul cel mai subiectiv în analiza CEDO. Având în vedere acest fapt, CEDO a elaborat un set de principii aplicabile în domeniu, dintre care sunt redate cele ce urmează:

a) libertatea de exprimare constituie unul din fundamentele esențiale ale societății democratice și una dintre condițiile de bază ale progresului societății și ale autorealizării individuale;

b) libertatea de exprimare nu vizează doar informațiile sau ideile primite favorabil sau considerate a fi inofensive sau indifferente, ci și cele care offensează, șochează sau incomodează statul sau orice parte a populației; acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și înțelegerii, fără de care nu poate exista o societate democratică; libertatea de exprimare are și excepții dar care trebuie interpretate în mod strict, iar necesitatea oricărei restrângeri trebuie stabilită în mod convingător;

c) exercitarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități.

Aplicarea principiilor la spetă

35. **În fapt**, Colegiul director reține spre analiză faptul că petentul, persoană cu dizabilități - handicap grav grad 1, a fost ridiculizat în emisiunea Revista presei cu difuzată în data de 26.08.2020 pe postul de televiziune Kapital TV- Studioul teritorial Deva. Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării pe criteriul handicap raportat la comunicările verbale și non verbale din emisiune a părții reclamate, obiect al prezentei sesizări.

36. **În drept**, examinând conținutul petiției și legislația în vigoare, Colegiul director urmează a analiza modul în care mesajele transmise de reclamat, limbajul verbal și nonverbal folosit de acesta, precum și gestionarea comentariilor survenite pe marginea acestei emisiuni ar fi putut aduce atingere dreptului la imagine al petentului prin lezarea demnității, astfel cum prevede art. 15 din OG nr. 137/2000, republicată.

37. Pe fond, Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la aprecierile petentului, obiect al prezentei sesizări. Analiza urmărește să stabilească dacă, în acest caz, s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit, potrivit art. 2, alin (1) coroborat cu art. 15 din OG nr. 137/2000.

38. În scopul de a determina dacă comentariile/ridiculizările reclamate drept discriminatorii, obiect al prezentei sesizări, constituie element de incitare la ură sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unei persoane, Colegiul director va examina: *obiectivul urmărit de partea reclamată, contextul în care a avut loc, conținutul comentariilor, unde au fost difuzate comentariile, rolul în societate al persoanei.*

Obiectivul urmărit de partea reclamată

39. Obiectivul urmărit de reclamat este important:

- a dori acest să informeze publicul cu privire la un subiect, informație de interes public?

- a dori acest să prezinte persoana într-o ipostază degradantă ori a urmărit atragerea atenției, într-un mod ironic, asupra anumitor aspecte?

- a urmărit doar emiterea unui punct de vedere fără a realiza conotațiile reale ale mesajului transmis în emisiunea televizată ?

În acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina a părții reclamate, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

40. Colegiul director apreciază că, în speță, partea reclamată a prezentat poziția corpului petentului într-un mod ironic, prin purtarea unor ochelari înclinați într-o parte, realizând în cadrul emisiunii o ridiculizare cu conotații jignitoare la adresa acestuia, putând fi reținut un element provocator sau ostil împotriva acestei persoane.

Contextul în care a fost făcută afirmația

41. Comentariile respective și mesajul nonverbal de ridiculizare a poziției petentului au fost făcute în emisiunea Revista Presei cu difuzată de postul de televiziune Kapital TV – Studio teritorial Deva în data de 26.08.2020.

42. Partea reclamată nu și-a exprimat nicio opinie în ceea ce privește aspectele sesizate de petent.

43. Astfel, Colegiul director nu poate decât să constate faptul că în prezenta cauză s-a depășit sfera caracterului informativ care prezintă interes pentru opinia publică, opțiunea de prezentare a părții reclamate aducând atingere petentului care suferă de un sindrom degenerativ - spondilită anchilozantă, boală din cauza căreia coloana vertebrală este deformată iar poziția capului face ca ochelarii să fie înclinați într-o parte.

Conținutul afirmației

44. Partea reclamată a difuzat o emisiune pe postul de televiziune în care s-a imitat poziția corpului petentului, prin purtarea unor ochelari înclinați într-o parte, mesaj nonverbal de ridiculizare a acestuia.

45. Din perspectiva analizei limitelor libertății de exprimare, rolul, poziția autorului mesajului către public din emisiunea supusă controlului este determinantă. Emisiunea respectivă a fost publică, vizionarea emisiunii și a comentariilor fiind accesibilă oricărui doritor, având astfel un caracter public.

46. Colegiul director constată comportamentul intimidant, ostil și degradant al mesajului, ce rezultă din următoarele considerente:

- mesajul promovează folosirea unei comparații de natură discriminatorie, ce produce un impact puternic și negativ în rândul spectatorilor tv, în conștiința colectivă și în societate.

Astfel, suntem în prezența unei atitudini ostile, degradante sau negative față de o persoană pe criteriul handicap, care se fundamentează pe o comparație cu conotație negativă, utilizată în mod deliberat peiorativ, cu scopul de a produce un impact negativ.

Suntem în prezența unei atitudini:

- ostile, degradante sau negative față de persoană,
- care se fundamentează pe o comparație cu mesaj ofensator cu referire la o persoană cu handicap.

Rolul în societate al persoanei, autor al afirmațiilor

47. Partea reclamată în calitate sa de formator de opinie este producător și prezentator tv, jurnalist recunoscut mai ales pe plan local cu influență în social-media, cu o carieră extrem de apreciată. Ori, în acest context dar și raportat la pregătirea intelectuală a părții reclamate, este de natură îndoielnică faptul că nu ar fi cunoscut atât gravitatea mesajului comunicat cât și impactul social.

48. Libertatea de exprimare este prețioasă pentru orice persoană dar, în mod deosebit, are un caracter indispensabil pentru persoanele care sunt în categoria realizatorilor de emisiuni, formatorilor de opinie. Este esențial pentru aceștia să evite comentariile și mesajele care pot răspândi și pot conduce la creșterea intoleranței atunci când se exprimă în spațiul public.

49. Având în vedere conținutul, contextul, obiectivul urmărit de partea reclamată, rolul în societate al persoanei, autor al afirmațiilor, Colegiul director constată că se justifică necesitatea ingerinței statului în libertatea de exprimare. Prin urmare, Colegiul director constată că în speță nu se poate admite invocarea libertății de exprimare, în sensul în care fapta s-ar încadra în limitele acesteia.

Modul în care au fost făcute comentariile

50. Colegiul director urmează a analiza modul în care au fost făcute comentariile și comunicate mesajele nonverbale din emisiunea respectivă. Acestea au fost făcute în emisiunea de revistă a presei, pe postul de televiziune, emisiune ce abordează subiecte de interes și este urmărită pe plan local.

51. Colegiul director apreciază că exprimările și mesajele nonverbal folosite în emisiune sunt de natură a atinge o limită prin care să se încalce un drept fundamental, **încât dreptul la libertatea de exprimare să devină secundar.**

52. Prin urmare, raportat la prezenta cauză, având în vedere contextul în care au fost comunicate mesajele nonverbale și modalitatea de exprimare, Colegiul director constată că s-a depășit sfera libertății de exprimare, fapt pentru care se impune o ingerință a statului prin constatarea și sancționarea faptei ca o formă de discriminare.

53. Una din principalele caracteristici ale democrației constă în posibilitatea pe care ea o oferă de a rezolva prin dialog, fără a se recurge la violență, problemele pe care le are de soluționat un stat, **chiar și atunci când acestea sunt extrem de dificile sau stânjenitoare, iar democrația se „hrănește” din libertatea de exprimare** (ibidem, pct. 66). Marginea de apreciere a statelor este semnificativ redusă (îngustă) atunci când autorul declarației este un autor cunoscut/o personalitate, opiniile formulate având un larg impact asupra publicului.

54. Este de observat că dispozițiile OG nr.137/2000 disting explicit situațiile în care urmarea efectivă a comportamentului discriminatoriu are valențe juridice, exemplificative fiind prevederile art. 2, alin. (1) care sancționează tratamentul diferențiat dacă a avut ca scop afectarea exercițiului sau lipsirea de substanță a drepturilor și libertăților protejate în condiții de egalitate sau, dimpotrivă, nu a avut acest scop dar efectul tratamentului constă tocmai în afectarea exercițiului sau în lipsirea de substanță

a drepturilor și libertăților protejate; dispozițiile art. 2, alin.(3), alin. (4), alin. (5); art. 6-11, respectiv art. 14 din ordonanță instituind contravenții de rezultat.

55. În analiza prezentului caz, Colegiul se raportează și la legislația aplicabilă în domeniul protecției drepturilor persoanelor cu dizabilități și ia act atât de legislația națională, cât și internațională.

56. Astfel, potrivit Cartei Sociale Europene, revizuite, ratificată de România prin Legea nr. 74 din 3 mai 1999, art. 15 reglementează dreptul persoanelor cu dizabilități la autonomie, la integrare socială și la participare în viața comunității.

57. Referindu-se la situația persoanelor cu dizabilități, Comitetul European pentru Drepturi Sociale a statuat în mod constant că diferențelor umane, într-o societate democratică, ar trebui să li se răspundă cu discernământ în vederea asigurării unei egalități reale și efective. Discriminarea cuprinde și situațiile în care nu se iau în considerare toate diferențele relevante sau atunci când nu se iau măsuri adecvate pentru a se asigura că drepturile și avantajele disponibile sunt în mod specific accesibile tuturor persoanelor¹.

58. Din acest punct de vedere se impune a se preciza că persoanele juridice, furnizorii de servicii, inclusiv instituțiile publice și autoritățile, trebuie să manifeste exigență și preocupare, având în vedere importanța respectării principiului nediscriminării. Or, aceștia trebuie să aibă în vedere această exigență pentru prevenirea oricăror posibile comportamente discriminatorii deoarece dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă, având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane. Tratatul discriminatoriu are de cele mai multe ori ca scop sau ca efect umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public. Tratatând pe cineva mai puțin favorabil datorită unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de personalitatea sa.

Concluzii

59. Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale (cunoscută în general sub denumirea de *Convenția europeană a drepturilor omului*) prevede, la art. 10, alin. 2, limitarea libertății de exprimare: *„Exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau unor sancțiuni prevăzute de lege care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”*

Prin urmare, în conformitate cu acest tratat internațional, în Europa libertatea de exprimare nu este un drept absolut. Nu este lipsit de relevanță nici faptul că libertatea de exprimare este singurul drept cu privire la care *Convenția* subliniază: *„comportă îndatoriri și responsabilități”*.

Totodată art. 17 al *Convenției* interzice abuzul de drept: *„Nici o dispoziție din prezenta convenție nu poate fi interpretată ca implicând, pentru un stat, un grup, sau un*

¹ A se vedea cauza Autism Europe v. Franța, nr. 13/2002, decizia din 4.11.2003

individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau a libertăților recunoscute de prezenta convenție sau de a aduce limitări mai ample acestor drepturi și libertăți decât acelea prevăzute de aceasta convenție.”

60. Necesitatea restrângerii într-o societate democratică este elementul cel mai subiectiv din analiza CEDO. Având în vedere acest fapt, CEDO a elaborat un set de principii aplicabile în domeniu, dintre care enumerăm:

- libertatea de exprimare constituie unul din fundamentele esențiale ale societății democratice, și una dintre condițiile de bază ale progresului societății și ale autorealizării individuale (ex. Handyside împotriva Regatului Unit, nr. 5493/72, 7 decembrie 1976, § 49);

- exercitarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități (ex. Handyside împotriva Regatului Unit, nr. 5493/72, 7 decembrie 1976, § 49); astfel, între altele, în contextul opiniilor religioase și credințelor este legitimat să se includă obligația de a evita pe cât se poate expresii care, în mod gratuit, offensează pe alții, profanează sau care reprezintă o ingerință în drepturile lor, care astfel nu contribuie la orice formă de dezbatere publică capabilă de a duce la un progres al relațiilor umane; statele au o marjă de apreciere când reglementează libertatea de exprimare în relație cu afirmații care offensează convingerile personale, în special cele morale sau religioase (ex. Otto-Preminger-Institute împotriva Austriei, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49);

- toleranța și respectarea demnității umane constituie fundamentul democrației și societății pluraliste, prin urmare este necesar ca în societățile democratice să se sancționeze sau chiar să se prevină orice formă de expresii care diseminează, incită, promovează sau justifică ura bazată pe intoleranță, cu condiția ca orice formalitate, condiție, restricție sau amendă impusă să fie proporțională cu legitimitatea invocată (ex. Gunduz împotriva Turciei, nr. 35071/97, 4 decembrie 2003, § 40);

- anumite expresii concrete reprezintă un limbaj al urii, care pot insulta indivizi sau grupuri de persoane, iar aceste expresii nu se bucură de protecția articolului 10 al Convenției (ex. Jersild împotriva Danemarcei [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 35);

- presa joacă un rol esențial într-o societate democratică; deși nu trebuie să treacă de anumite limite, cum ar fi privind securitatea națională, integritatea teritorială, amenințarea cu violență, prevenirea dezordinii și criminalității, respectarea reputației și drepturilor altora, necesitatea de a preveni transmiterea unor informații confidențiale, are sarcina de a oferi — într-o manieră conformă cu obligațiile și responsabilitățile sale — informații și idei de interes public, în particular în chestiuni politice, inclusiv cele care divid societatea dar și cele care prezintă justiția; libertatea presei reprezintă una din cele mai bune posibilități de a crea o opinie privind ideile și atitudinile liderilor politici; libertatea jurnalistică acoperă posibila recurgere la un grad de exagerare, chiar și provocare (ex. Lingens împotriva Austriei, nr. 9815/82, 8 iulie 1986, § 41-42);

- presa nu are doar dreptul ci și obligația de a prezenta informații de interes public conform dreptului publicului de a primi aceste informații (ex. Jersild împotriva Danemarcei [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 31);

- nu se protejează doar informația în sine, dar și forma prin care se aduce la cunoștința opiniei publice (ex. Jersild împotriva Danemarcei [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 31);

61. Situația din România este cât se poate de clară privind legalitatea restrângerii. Decizia nr. 62 din 18.01.2007 a Curții Constituționale promovează respectarea dreptului la demnitate, existând și o protejare a dreptului la demnitate prevăzută prin art. 15 al OG nr. 137/2000 privind combaterea tuturor formelor de discriminare, cu sancțiuni evidente, iar legitimitatea sancționării este dată prin nevoia de a proteja, în principal, reputația și drepturile altora, dar se poate invoca, spre exemplu, și siguranța publică, apărarea ordinii, protecția moralei etc.

62. Totodată, Decizia nr. 62 din 18.01.2007 a Curții Constituționale consideră că dreptul la demnitate este una dintre valorile supreme, iar lezarea acestui drept poate fi sancționată chiar și penal: *„Obiectul juridic al infracțiunilor de insultă și calomnie, prevăzute de art. 205 și, respectiv, art. 206 din Codul penal, îl constituie demnitatea persoanei, reputația și onoarea acesteia. Subiectul activ al infracțiunilor analizate este necircumstanțiat, iar săvârșirea lor se poate produce direct, prin viu grai, prin texte publicate în presa scrisă sau prin mijloacele de comunicare audiovizuale. Indiferent de modul în care sunt comise și de calitatea persoanelor care le comit — simpli cetățeni, oameni politici, ziariști etc. —, faptele care formează conținutul acestor infracțiuni lezează grav personalitatea umană, demnitatea, onoarea și reputația celor astfel agresați. Dacă asemenea fapte nu ar fi descurajate prin mijloacele dreptului penal, ele ar conduce la reacția de facto a celor ofensați și la conflicte permanente, de natură să facă imposibilă conviețuirea socială, care presupune respect față de fiecare membru al colectivității și prețuirea în justa măsură a reputației fiecăruia. De aceea, valorile menționate, ocrotite de Codul penal, au statut constituțional, demnitatea omului fiind consacrată prin art.1 alin.(3) din Constituția României ca una dintre valorile supreme.”*

63. În luarea deciziei s-a ținut cont și de art. 30 al Constituției României care asigură libertatea de exprimare dar prevede și limitele acestei libertăți:

„(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război, de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.”

64. Față de toate aceste considerente, Colegiul director a constatat că partea reclamată a săvârșit o faptă de discriminare, prin încălcarea demnității umane a petentului, mesajul nonverbal transmis prin intermediul emisiunii depășind limitele libertății de exprimare și constituind un discurs care a avut ca scop sau care a vizat crearea unei atmosfere degradante, ostile, umilitoare la adresa unei persoane pe criteriul handicap, urmând să aplice reclamatului sancțiunea cu avertisment.

65. Totodată, Colegiul Director constată că, având în vedere atribuțiile stabilite prin OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța cu privire la actele și faptele care intră în sfera de aplicare a activității de televiziune, aspectele invocate fiind de analiza și competența instituțiilor abilitate în domeniu.

66. Având în vedere cele menționate, Colegiul director apreciază că în acest caz se impune aplicarea unei amenzi contravenționale cu avertisment pentru partea

reclamată S.A. precum și publicarea unui rezumat al hotărârii în presa locală și pe site-ul postului de televiziune, și totodată, recomandă acesteia să depună toate diligențele în vederea respectării drepturilor și demnității persoanelor cu dizabilități.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin. (2) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate constituie discriminare potrivit art. 2, alin. 1 coroborat cu art. 15 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu, pe criteriul handicap, conform art. 2, alin.(1) și art. 15 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

3. Sancționarea părții reclamate cu avertisment. Un rezumat al hotărârii va fi publicat în presa locală și pe site-ul postului de televiziune Kapital TV.

4. Aspectele semnalate nu intră sub incidența prevederilor OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată pentru părțile reclamate Postul de televiziune Kapital TV – Studio central Kapital TV Petroșani și Postul de televiziune Kapital TV – Studio teritorial Deva.

5. Se recomandă părții reclamate să depună toate diligențele în vederea respectării drepturilor și demnității persoanelor cu dizabilități.

6. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 24.11.2021 au fost: DIACONU ADRIAN NICOLAE – membru, GRAMA HORIA – membru, MARIA MOȚA– membru, HALLER ISTVAN – membru, OLTEANU CĂTĂLINA – membru, POPA CLAUDIA SORINA – membru, MARIA LAZAR – membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din data de 24.03.2020.

ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD

Redactată și motivată: AND/FL

Data redactării: 05.01.2022

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

